

Що треба знати про питну воду?

Написав Administrator

Четвер, 15 липня 2021, 09:28 - Останнє оновлення Четвер, 15 липня 2021, 12:29

Вимоги до питної води в Україні регламентуються Державними санітарними нормами та правилами (ДСанПіН) 2.2.4-171-10 "Гігієнічні вимоги до води питної, призначеної для споживання людиною". Показники якості та безпеки води питної водопровідної та з нецентралізованих джерел (свердловини, колодязі) по деяких речовинах мають різні значення, однак при цьому всі вони розраховані на їх тривале використання без негативних наслідків для здоров'я дорослих та дітей.

В багатьох населених пунктах як України, так і в Закарпатській області в цілому, головним джерелом води для людей є колодязі: громадські, індивідуальні, шахтні, трубчасті, вода в яких погіршується навесні, після відлиг, влітку після дощів з ускладненням ситуації внаслідок повеней. У разі наявності на поверхні ґрунту, в районі розташування колодязя, різноманітних нечистот, всі вони за певних умов потрапляють у водоносний горизонт. Аби не підхопити інфекційну хворобу кишкової групи, вживаючи таку воду, фахівці радять її кип'ятити. Тільки питною водою ми повинні також умиватися, мити посуд, готувати їжу.

Питна вода, призначена для споживання людиною, повинна відповідати показникам епідемічної безпеки (мікробіологічні, паразитологічні), а також санітарно-хімічним (органолептичні, фізико-хімічні, радіологічні). На запах, смак та колір не завжди можна визначити придатність води до споживання для питних потреб та в побуті. Хоча в деяких випадках вже за органолептичними показниками можливо виявити порушення вимог діючих санітарних правил. Наявність запаху нафтопродуктів та плівки на поверхні води, вже без лабораторних досліджень свідчить про перевищення їх допустимої концентрації, що робить її непридатною для споживання.

Що треба знати про питну воду?

Написав Administrator

Четвер, 15 липня 2021, 09:28 - Останнє оновлення Четвер, 15 липня 2021, 12:29

Рожевий відтінок води свідчить про наявність вмісту заліза, що при вмісті більш як 1 мг/ дм. куб. не відповідає гігієнічним вимогам. Така вода залишає плями на білизні при пранні. А при її відстої з часом утворюється осад заліза. В природі залізо часто супроводжує марганець. Тому дослідження бажано проводити з визначенням обох речовин.

Для господарсько-побутових потреб має значення її загальна жорсткість. При концентрації її більш за 10 мг/ дм. куб. виникають проблеми з використанням приладів–водонагрівачів. Біологічне забруднення води можна визначити за допомогою досліджень з визначенням так званої азотної (нітратної) групи: аміак, нітрити, нітрати.

Чим вищі показники кожної з вказаних речовин, тим більша вірогідність мікробного забруднення такої води, показники якого визначаються в бактеріологічних лабораторіях і також нормуються Державними санітарними правилами.

Вміст нітратів у питній воді нормується на рівні 50 мг/дм.куб. На деяких територіях України підземні води в своєму складі мають високі концентрації нітратів. Вони можуть негативно впливати на стан здоров'я людини, а у дітей раннього віку - з виникненням водно-нітратної метгемоглобінемії, внаслідок чого блокується перенесення кисню до тканин організму, що сприяє розвитку його гіпоксії зі всіма її наслідками. Тому підвищена увага установами системи громадського здоров'я України приділяється лабораторному контролю води з підземних джерел, переважно колодязів, вода з яких може використовуватися для потреб і дітей до 3-х років життя.

З чого треба починати, щоб забезпечити себе доброякісною питною водою з колодязя? Передусім необхідно визначити місце розміщення джерела водопостачання, а саме вище за рельєфом від забруднювачів ґрунту побутовими відходами та відходами тварин. Не можна забувати і про благоустрій самого колодязя: вимощення, дашки, чисті відра. Не зайвим буде і періодична чистка колодязя у відповідності зі спеціальними правилами.

І головне, треба пам'ятати, вода завжди повинна бути прозорою, з хімічним складом, що відповідає гігієнічним вимогам, а також безпечною в плані мікробного забруднення, тобто не була шляхом передачі гострих кишкових інфекцій.